

Jezus en Zijn kudde

Robert Murray McCheyne

— uitgave van: —

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 27

1. Glorie aan God	Christmas Evans
2. Bidden in alles	David Clarkson
3. Het goede bewaren	John Newton
4. De hel ontkomen	Thomas Vincent
5. God dienen door de Geest	Hugo Binning
6. Jong geleerd, oud geleefd	George Whitefield
7. U bent onze Toevlucht	Thomas Manton
8. Berouw	Thomas Adams

Jaargang 27 – nummer 9 – september 2025

Toelichting bij foto:

Wie bij de kudde van Christus hoort, wordt door Hem beschermd en behoed, geleid en gevoed. Wat maakt iemand tot een schaap van deze kudde? In deze preek houdt Mc Cheyne ons de rijkdom van het Evangelie voor: Christus werk maakt het mogelijk dat wij Zijn schapen worden en blijven. Op vele manieren wil Hij ons bij Zijn kudde voegen, dit betekenen en bezegelen. Altijd is Zijn bloed en Zijn liefde het die ons redt en ons 'kleurt'. De liefde van Christus en de liefde tot Christus, de liefde van de Herder en de liefde tot de Herder, ze kenmerken ieder schaap, ieder lam, de hele kudde. Hij zal als een herder zijn kudde weiden, in zijn arm de lammeren vergaderen en ze in zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtkens leiden. (Jes. 40)

Bronvermelding

Bron: Memoir and remanis of the rev. Robert Murray M'Cheyne – Londen, 1894.

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Jezus en Zijn kudde

Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.

Jesaja 40:11

Lieve kinderen, Jezus is de goede Herder. Zijn arm was uitgestrekt aan het kruis en Zijn hart was doorstoken met een speer. Die arm kan jou naar Zich toe halen en dat hart staat open om jou te ontvangen. Ik bid elke dag dat jullie gered worden door Christus. Hij zei tegen mij: 'Voed Mijn lammeren', en elke dag geef ik Hem die woorden terug: 'Heere, voed mijn lammeren.'

Omdat Jezus Christus innerlijk bewogen is over jullie, ben ik dat ook. Ik geloof dat God verschillenden van jullie in Zijn armen heeft gesloten, gered heeft. Maar moeten er niet meer gered worden? Zijn er niet meer groene takken die uit het vuur getrokken moeten worden? Zullen er onder jullie geen anderen meer zijn die zich verbergen onder het witte kleed van Jezus? O kom, want 'nog is er plaats'. Hef je hart op tot God, terwijl ik jullie iets meer over de Goede Herder vertel.

We zullen nadenken over drie dingen:

- 1 Jezus heeft een kudde;
- 2 Wat Jezus doet voor Zijn kudde;
- 3 Jezus zorgt voor lammeren.

1. Jezus heeft een kudde

'Hij zal Zijn kudde weiden als een herder' Iedere herder moet een kudde hebben en Christus dus ook. Eens zag ik een kudde in een vallei bij Jeruzalem. De herder ging voor de schapen uit. Hij riep de schapen en ze kenden zijn stem en volgden hem. Ik zei: 'Dat is de manier waarop Jezus Zijn schapen leidt.' O, ik wil een van Zijn schapen zijn!

Christus' kudde is maar klein. Hoor wat Jezus zegt: 'Vreest niet, gij klein kuddeke, want het is uws Vaders welbehagen, u het Koninkrijk te geven.' (Luk. 12:32). Bid dat je bij die kleine kudde mag horen! Kijk eens naar de wereld. 800 miljoen mannen, vrouwen en kinderen uit verschillende landen, met verschillende kleuren en talen, die allemaal naar de rechterstoel reizen! Is dat de kudde van Jezus? Ach, nee! 500 miljoen hebben de zoete naam van Jezus nog nooit gehoord¹ en van de rest zien de meesten geen schoonheid in Hem, de Roos van Saron. Christus heeft een kleine kudde.

Kijk maar naar deze stad: wat een mensen dringen zich door de straten op de marktdag! Wat een geweldig grote kudde is dat. Is dat de kudde van Christus? Nee. Het is te vrezen dat de meesten van hen geen broeders en zusters van Christus zijn. Ze lijken niet op Hem. Ze volgen het Lam nu niet en zullen Het ook in de eeuwigheid niet volgen.

Kijk eens rond op de zondagsscholen. Wat zie je daar veel jonge gezichtjes, stralende ogen, kostbare zielen. Is dat de kudde van Christus? Nee, nee. De meesten van jullie hebben een hard, stenen hart. De meesten van jullie houden meer van plezier dan van God. De meesten van jullie houden van de zonde en hebben niet veel op met Christus. 'Wat is het jammer dat ze niet tot Christus komen, want dan zouden ze zo gelukkig zijn', zei een van jullie. Ik kan wel huilen als ik me afvraag hoe velen van jullie in de zonde zullen leven, een afschuwelijke dood zullen sterven en de eeuwigheid in de hel moeten doorbrengen. Lieve kinderen, bid dat jullie mogen zijn als die ene lelie onder de doornen, dat jullie de weinige lammetjes mogen zijn in deze wereld vol wolven.

Christus' schapen zijn gemerkte schapen. In bijna elke kudde hebben de schapen een merkteken zodat de schaapherder hen kan herkennen. Dat merkteken is vaak met verf op de wollen rug van de

¹ McCheyne leefde van 1813 tot 1843. Inmiddels heeft de wereldbevolking de acht miljard overschreden, van wie naar schatting veertig procent nog niet met het Evangelie is bereikt. (Noot SdT.)

schapen gezet. Soms is het de eerste letter van de naam van de eigenaar. Het doel van het teken is dat de schapen niet kwijtraken als ze tussen andere schapen ronddwalen.

Zo is het ook met de kudde van Jezus. Ieder van Zijn schapen heeft twee merktekens. Eén teken is gemaakt met het bloed van Jezus. Elk schaap of lam van Christus' kudde was vroeger schuldig en vuil door de zonde. Ze waren allemaal vies. Maar allemaal zijn ze naar het bloed van Jezus getrokken en daarin gewassen. Ze zijn allemaal als schapen die uit de wasplaats opkomen. Ze kunnen allemaal zeggen: 'Hem Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed' (Openb. 1:5). Draag jij dat merkteken? Kijk goed. Je zult niet in de hemel komen als je het niet hebt. Iedereen die daar is, heeft zijn kleren gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam (Openb. 7:14).

Het tweede teken is door de Heilige Geest aangebracht. Dat is geen merkteken dat je aan de buitenkant kunt zien, zoals dat teken in de witte wol van het schaap. Het bevindt zich diep, diep in het hart, waar het mensenoog niet kijken kan. Het is een nieuw hart. 'Ik zal u een nieuw hart geven' (Ez. 36:26). Dat is het zegel van de Heilige Geest, dat Hij geeft aan iedereen die gelooft. Hij steekt Zijn almachtige, onzichtbare hand uit en verandert in stilte het hart van allen die echt van Christus zijn. Heb jij dat nieuwe hart gekregen? Zonder nieuw hart zul je niet naar de hemel gaan. 'Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, hij is niet van Hem' (Engelse vertaling).

Lieve kinderen, bid om die twee tekenen van Jezus' schapen: vergeving door Zijn bloed en een nieuw hart. O, maak er ernst mee om ze te krijgen, en om ze *nu* te krijgen. Het duurt niet lang meer voordat de Opperherder komt. Dan zal Hij de schapen aan Zijn rechter- en de bokken aan Zijn linkerhand zetten. Waar zul jij op die dag staan?

Christus' schapen leven samen in een kudde. Schapen zijn graag bij elkaar. Een schaap zoekt nooit het gezelschap van een wolf of een hond op, maar altijd dat van de kudde. Vooral als er een storm

opsteekt, blijven ze dicht bij elkaar. Als de lucht zwart wordt van wolken en de eerste druppels van een onweersbui vallen, zien de herders hun schapen als een kudde de heuvel af gaan en samen bescherming zoeken in de vallei. Ze blijven graag bij elkaar .

Dat is ook zo met de kudde van Jezus. Zijn schapen trekken niet graag op met de wereld, maar altijd met elkaar. Christenen houden van christenen. Ze hebben dezelfde vrede, dezelfde Geest en dezelfde Herder. Ze behoren tot dezelfde kudde op de heuvels van onsterfelijkheid. Vooral op donkere, bewolkte dagen, en het lijkt erop dat wij in zo'n tijd leven, worden de schapen van Christus naar elkaar toe gedreven om samen te huilen. Ze houden ervan om samen te bidden, samen lofzangen te zingen, samen in Christus een schuilplaats te zoeken.

'Kinderen, hebt elkaar lief.' Maak vrienden uit hen die God vrezen. Vlucht weg van alle anderen. Als je een vlam bij de punt van je jas houdt, zal je hele jas dan niet in brand vliegen? Ik herinner me een kleine jongen die een lam van Christus' kudde was. Hij kon geen leugen verdragen. Als hij merkte dat een van zijn vriendjes loog, wilde hij niet meer met hem spelen. Hij had een vriendje met wie hij heel graag speelde. Dat jongetje begon op een dag op te scheppen over iets wat hij had gedaan. Onze kleine christen wist meteen dat hij loog. Toen zei hij dat hij nooit meer bij hem thuis mocht komen. Hij wilde niets meer met hem te maken hebben totdat hij een beter jongetje zou zijn. Zijn moeder vroeg hoe hij zou kunnen zien, dat het een betere jongen was geworden. Hij vertelde dat hij het aan bepaalde dingen zou zien. 'Aan welke dingen zie je dat dan?', vroeg zijn moeder. 'Ik denk', zei hij, 'dat het duidelijkste kenmerk zal zijn dat hij God liefheeft.'

2. Wat Jezus doet voor Zijn kudde

Jezus stierf voor Zijn schapen. Hij zegt: 'Ik ben de goede Herder; de goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen.' Dit is het allermooiste aan Christus. De wonden die Zijn lichaam ontsierden, maken

Hem des te beminnelijker in het oog van een behoeftige zondaar. Alle mensen die nu schapen van Christus zijn en dat altijd zullen blijven, waren eens gedoemd te sterven. De toorn van God rustte op hen. Ze verdienden het om in het brandende vuur te worden gegooid. Jezus had medelijden met hen. Hij verliet de schoot van Zijn Vader, deed afstand van Zijn positie, werd een worm en geen man en stierf vanwege de zonden van velen. 'Christus is voor ons gestorven toen wij nog zondaars waren.' Dít is de genade van de Heere Jezus. Iedereen van de kudde kan zeggen: 'Hij had mij lief en gaf Zichzelf voor mij.'

Jezus zoekt en vindt Zijn schapen. Wij zouden Christus nooit zoeken, als Hij ons niet eerst had gezocht. Wij zouden Christus nooit vinden, als Hij ons niet gevonden had. 'De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was.' Ik vroeg eens aan een schaapherder: 'Hoe vind je de schapen die verdwaald zijn in de sneeuw?' 'O', zei hij, 'dan dalen we af in de diepe ravijnen, waar de schapen een schuilplaats zoeken als het stormt. Daar vinden we ze, dicht tegen elkaar aan gekropen, onder de sneeuw.' 'En kunnen ze eruit komen, als je de sneeuw hebt weggegraven?' vroeg ik verder. 'O nee', antwoordde hij, 'als ze zelf één stap zouden moeten zetten om hun leven te redden, konden ze dat niet. Dus wij dragen ze eruit.'

Ah, dit is precies de manier waarop Jezus verloren zondaren redt. Hij vindt ons ijskoud en dood in de diepe put van zonde. Als wijzelf maar één stap zouden moeten zetten om onze ziel te behouden, zouden we het niet kunnen. Maar Hij strekt Zijn armen uit en draagt ons eruit. Dat doet Hij met elk schaap dat Hij redt. Glorie, glorie, glorie voor Jezus, de Herder van onze zielen. O, kinderen, laat Jézus jullie vergaderen. Voel je verloren staat, kijk omhoog en zeg: 'Heere, help mij!'

Jezus voedt Zijn schapen. 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden' (Joh. 10:9). Als Jezus je gered heeft, zal Hij je ook

voedsel geven. Hij zal eten geven voor je lichaam. 'Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden, maar heb de rechtvaardige niet verlaten gezien, noch zijn zaad zoekende brood' (Ps. 37:25). Hoor het in rijm:

De vogels zonder schuur of magazijn, ze eten.

Wij ook, dat laten ons de vogels weten.

Gods kind ontvangt wat goed is elke morgen

Zolang geschreven staat: De HEERE zal zorgen.²

Hij zal ook je ziel eten geven. Hij die eten geeft aan het bloemetje dat in de spleet van een rots groeit, waar de hand van een mens nooit bij kan, zal je ziel voeden met druppels van hemelse dauw. Nooit vergeet ik het verhaal van een klein meisje, Elize. Ze woonde in Belfast, een stad in Ierland. Ze ging naar de zondagschool. Daar kreeg ze een Bijbel als beloning voor goed gedrag. Die werd voor haar een echte schat. Ze kreeg er voedsel uit! Haar ouders waren slechte mensen. Vaak las ze hen voor, maar ze werden steeds slechter en slechter. Dat brak het hart van Eliza. Ze werd ziek, moest in bed blijven en kwam daar nooit meer af. Toen wilde ze dat haar zondagsschoolleraar kwam. Toen hij er was, zei hij: 'Je bent niet zonder vriend, lief kind', en hij pakte haar Bijbel. 'Nee', zei ze, 'die kostbare Bijbel! Wat een schat is het Woord van God! Dit is alles wat ik nodig heb om te leven en gelukkig te zijn. Het is mijn voedsel en mijn medicijn, mijn schild en mijn zwaard. Ook al noemt de wereld me arm, met de Bijbel heb ik verder niets meer nodig.'

Nauwelijks had ze dit gezegd of ze legde haar hoofd op het kussen en stierf. Lieve kinderen, dit is de manier waarop Jezus Zijn kudde voedt. Hij is een tedere, altijd aanwezige, almachtige Herder. Als jij bij Zijn kudde gaat horen, zal Hij je altijd voedsel geven op de weg naar de heerlijkheid.

2 Deze regels komen uit een gedicht van John Newton, 'The LORD will provide'. (Noot SdT.)

3. Jezus zorgt voor lammetjes

'Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen' (Jes. 40:11). Iedere goede herder gaat teer om met de lammeren van de kudde. Als de schapen naar nieuwe weidegrond trekken, worden de lammetjes vaak snel moe en gaan ze liggen. Een vriendelijke herder bukt dan, legt zijn arm liefdevol onder het dier-tje en trekt het op zijn schoot. Zo'n Herder is de Heere Jezus en geredde kinderen zijn Zijn lammeren. Hij vergadert ze in Zijn arm en vlijt ze tegen Zijn borst. Veel schuldige lammetjes heeft Hij al bijeengebracht en naar het huis van Zijn Vader gedragen. Sommige lammetjes die jij en ik goed hebben gekend, heeft Hij hiervandaan weggedragen.

Voordat Hij in de wereld kwam, zorgde Jezus al voor de lammetjes. Samuel was een heel klein kind, niet groter dan de kleinste van jul-lie, toen hij bekeerd werd. Hij droeg een linnen priesterhemd en zijn moeder bracht hem elk jaar een nieuw manteltje. Toen hij op een nacht op een heilige plaats sliep, dicht bij de plek waar de heili-ge ark stond, hoorde hij een stem roepen: 'Samuel!' Hij sprong op en rende naar de oude Eli, die slechte ogen had gekregen, en zei: 'Hier ben ik, want u hebt mij geroepen.' Maar Eli zei: 'Ik heb je niet geroe-pen; ga maar weer liggen.' Hij ging terug en ging weer liggen, maar voor de tweede keer riep de stem: 'Samuel!' Hij stond op en ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik, want u hebt me geroepen.' En Eli zei: 'Ik heb niet geroepen, mijn jongen. Ga maar weer liggen.' Een derde keer riep de heilige stem: 'Samuel!' Hij stond op, ging naar Eli en zei weer dezelfde woorden. Toen besepte Eli dat de HEERE het kind geroepen had. Daarom zei Eli: 'Ga terug, ga liggen. En het zal zijn als Hij je roept, dat jij moet zeggen: 'Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort.' Hij liep terug en ging weer liggen. Let op hoe vaak Christus kleine kinderen wil roepen! Een vierde keer riep de stem: 'Samuel, Samuel!' Toen antwoordde Samuel: 'Spreek, want Uw knecht hoort.' Op die manier vergaderde Jezus dit lam met Zijn arm en drukte hem aan Zijn hart. Want Samuel groeide op en de HEERE was met hem. De HEERE openbaarde Zich aan Samuel in Silo (zie 1 Sam. 3).

Lieve kinderen, ik bid dat dezelfde HEERE Zich aan jullie openbaart. Het is alsof ik barensweeën doorsta totdat Christus gestalte in jullie krijgt. Sommige mensen zeggen: 'Jij bent te jong om bekeerd en gered te worden.' Maar Samuel was niet te jong. Christus kan de ogen van een kind net zo makkelijk openen als de ogen van een oude man. Ja, de jeugd is de beste tijd om gered te worden. Je bent niet te jong om te sterven, niet te jong om geoordeeld te worden en daarom niet te jong om tot Christus gebracht te worden. Wees er niet tevreden mee als jullie meesters en juffen of dominees je over Jezus vertellen. Bid dat Hij Zichzelf aan jou bekendmaakt. God geve dat er veel kleine Samuels onder jullie zijn!

Jezus zorgt nog steeds voor Zijn lammeren. Ik wil jullie iets vertellen. De hertog van Hamilton had twee zonen. De oudste kreeg als kind tuberculose, een ziekte waar hij aan stierf. Twee dominees bezochten hem thuis in Glasgow, waar hij op bed lag. Na het gebed haalde hij zijn Bijbel onder het kussen vandaan en zocht 2 Timotheus 4:7-8 op. 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid.' En hij voegde eraan toe: 'Dit is mijn troost!' Toen de dood dichterbij kwam, riep hij zijn jongere broer bij zijn bed en sprak hem vol liefde toe. Hij eindigde met deze opmerkelijke woorden: 'Douglas, over een poosje zul jij hertog zijn, maar ik zal een koning zijn!'

Laat me ook vertellen over een ander teer lammetje dat Jezus in Zijn armen heeft genomen. Ik zag haar op de weg van genade naar de heerlijkheid gaan. Ze was heel jong tot Christus gebracht en al vroeg opgenomen om bij Hem te zijn waar Hij is. Ze vertelde haar vriendinnetjes dat ze meestal in slaap viel met deze woorden: 'Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij' (Hoogl. 8:3). En soms met deze: 'Onder u zijn eeuwige armen' (Deut. 33:27, Engelse vertaling). Ze zei dat ze op een of andere manier voelde dat Christus altijd bij haar was. Een andere keer zei ze: 'Ik denk dat het de beste manier is om mezelf zo walgelijk te zien als ik kan, en dan op Jezus te zien.' Toen de laatste ziekte haar aangreep en

iemand haar vertelde dat de dokters dachten dat ze niet lang meer leven zou, zei ze heel kalm: 'Daar ben ik heel blij mee.' Ze zei dat ze hier niet genoeg van Jezus houden kon. Ze zou graag bij Hem zijn en dan zou ze Hem liefhebben zoveel ze kon. Tegen het liefdevolle familielid dat haar verzorgde, zei ze: 'Ik vraag me af waarom je vaak zo ernstig kijkt. Dat verwondert me, want ik denk dat ik de gelukkigste mens in dit huis ben. Ik heb hier alles wat ik nodig heb en ik ga naar Jezus.'

Toen een vriendinnetje bij haar geweest was, zei ze: 'Margaret was blij, net als ik. Ze keek niet ernstig, maar glimlachte. Dat liet me zien hoeveel ze van me houdt.' Op een avond zat ze overeind, met haar hoofd tegen een kussen geleund, en toen vroeg iemand: 'Scheelt er iets aan, lieveling?' 'O', zei ze, 'ik ben alleen maar zwak. Ik ben heel gelukkig. Jezus heeft gezegd: 'Je bent van Mij.'

Op een andere dag, bijna haar laatste, vroeg iemand haar: 'Heb je veel gebeden vandaag?' 'Ja', antwoordde ze, 'en ik heb ook geprobeerd Hem te prijzen.' 'En waarvoor heb je Hem dan geprezen?' 'Ik prijs God,' zei ze, 'voor alle goede dingen die ik krijg. Ik prijs Hem voor veel aardige vrienden – je weet dat Hij de grond van alles is. En ik prijs Hem ervoor dat Hij een zondaar naar de heerlijkheid brengt.'

Dit zijn maar een paar van de vele gouden woorden van dit lammetje van Christus. Ik vertrouw erop dat het nu veilig is in de kudde hierboven. Zou jij ook op die manier vergaderd willen worden? Ga dan naar een stil plekje, kniel er neer en roep de Heere Jezus aan. Sta niet op van je knieën voordat je Hem gevonden hebt. Bid erom dat Hij jou vergadert met Zijn arm en je draagt in Zijn schoot. Bid dat Hij jou aan Zijn hart drukt. Raak de zoom van Zijn kleed aan en zeg: 'Ik moet, ik kan, ik zal U niet laten gaan, tenzij U me zegent.'

(Ik sluit af met dit gedicht:)

Zoek Jezus veel, zoek Jezus vroeg;
Wie Jezus heeft, die heeft genoeg.

